

[Jensen-Stevns.]

vel tænke sig, at den den Gang har regnet med, at Forholdene her i Landet vilde blive saadanne i 1931—1932, at vi vilde være i Stand til at indfri Laanene, efterhaanden som de forfalddt. Men hvis saadanne Forhaabninger har været næret i sin Tid, er de desværre ikke blevet opfyldt nu, idet vi alle er paa det rene med, at der i Statskassen ikke findes Midler til at indfri det den 15. November forfaldne Laan. Vi er derfor sikkert fra alle Sider enige om, at der ikke er anden Udvej i Øjeblikket end at skride til en Forlængelse i en eller anden Form af Laanet fra 1916.

Den højtærede Finansminister har nu gjort Rede for Indholdet af det Lovforslag, der foreligger til Behandling. Han har gjort Rede for det nye Laans Rente, dets Kurs og Løbetid, og man maa vel gaa ud fra, at de Vilkaar, som den højtærede Finansminister saaledes bringer i Forslag, er de bedste, som for Tiden har været at opnaa paa Pengemarkedet.

Med Hensyn til Løbetiden af Laanet oplyste den højtærede Finansminister, at Laanet udstedes i to forskellige Former. Den ene Form er 5 pCts Statsgældsbeviser, med en Løbetid af 2 Aar og til en Kurs af 98. Det vil altsaa sige, at den effektive Rente, som Staten her kommer til at svare, vil blive 6 pCt. pro anno. Den anden Form er et langfristet Laan med 20 Aars Løbetid til en Kurs af 96, og den højtærede Finansminister oplyste, at den effektive Rente for dette Laan vil blive 5,63 pCt. pro anno. Jeg skal herom kun gøre to Bemærkninger. Den første er den, at for saa vidt det maatte vise sig, naar Subskriptionslisterne paa Laanet indkommer, at det overvejende Antal af Subskribenter foretrækker det kortfristede Laan — altsaa Laanet med de 2 Aars Løbetid —, er der ikke ved det foreliggende Lovforslag opnaaet nogen endelig Ordning, men kun en Udskydelse af Sagen i 2 Aar. Det andet, som jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, er dette, at naar vi nu staar ved Optagelsen af et langfristet Statslaan til en effektiv Rente af 5,63 pCt., synes dette mig at betyde, at de Bestræbelser, som den høje Regering i Foraaret udfoldede for at nedbringe den almindelige Rentefod her i Landet, og som den høje Regering og ikke mindst Finansministeren synes at have knyttet adskillige Forhaabninger til, nu vel maa anses for — i det mindste paa nærværende Tidspunkt — at være strandet. Jeg siger ikke

dette for paa nogen Maade at rette Bebrejdelser mod den højtærede Finansminister eller mod nogen anden, jeg siger det tværtimod med Beklagelse, fordi man i Debitorkredse, altsaa i vide Kredse i Landet, havde haabet paa, maaske ogsaa paa forskellig Maade var blevet bestyrket i Haabet om, at Udviklingen skulde gaa i en for dem mere gunstig Retning.

Men jeg vender tilbage til det foreliggende Lovforslag. Jeg maa jo gaa ud fra, at de Vilkaar, som er tilbudt, er de bedst mulige, der kan opnaas for Tiden, og jeg maa derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Fremme her i Tinget. Som den højtærede Finansminister omtalte, har han paa et tidligere Tidspunkt i Dag for Landstingets Finansudvalg gjort Rede for visse Enkeltheder ved Lovforslaget, og jeg vil derfor anse det for at være overflødig at underkaste Lovforslaget Udvalgsbehandling i dette Ting. Jeg agter i det mindste ikke at bringe en saadan i Forslag, men skal anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse uden Udvalgsbehandling.

C. F. Sørensen: Den højtærede Finansminister og det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns) har begge i Enkeltheder gennemgaaet det foreliggende Lovforslag, og jeg har ikke noget at tilføje udover paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtigt Vedtagelse.

Ellinger: Af den højtærede Finansministers Udtalelser fremgaar det, at Ministeren ønsker Lovforslaget vedtaget i Dagens Løb. Dette vil der vistnok ikke fra nogen Side blive rejst Indvendinger imod; jeg bemærker dog, at da man allerede i Gaar Formiddags her paa Rigsdagen vidste, at et saadant Forslag vilde fremkomme og vilde fremkomme i Dag, forekommer det mig, at det vilde have været nok saa naturligt, om Finansministeren, da Grundlaget for Lovforslaget var givet og Lovforslagets Udarbejdelse aabenbart ogsaa var i Orden, havde søgt at faa Lovforslaget fremsat i Gaar, saa at Rigsdagen dog havde faaet lidt længere Tid til dets Behandling, end der nu er givet den. Det er rigtigt, som det er blevet nævnt, at Sagen i Formiddags er blevet forelagt Tingets Finansudvalg, og Finansudvalgets Medlemmer af alle Partier har selvfølgelig fundet Anledning til hurtigt at gøre Partiernes Medlemmer bekendt med Indholdet af Lovforslaget; det er da blevet drøftet i Partierne,